

Scris de Lucian Oprea
Marți, 01 Iunie 2010 23:50

La data de 4 Mai a avut loc inaugurarea Consulatului General Onorific al României în Arizona. Conform doamnei profesor **Ileana Alexandra Orlich**, care deține această funcție, Consulatul General Onorific reprezintă o recunoaștere din partea statului român a importanței comunității din ce în ce mai numeroasă de români din AZ, precum și a necesității de a avea reprezentare locală care să faciliteze contactele cu Consulatul General din Los Angeles și cu Ambasada României de la Washington.

Între alte aspecte importante ale activității sale, Consulatul General Onorific al României în Arizona va contribui la dezvoltarea relațiilor de colaborare dintre România și Arizona, cum ar fi cele culturale, economice, comerciale și politice sau de orice altă natură care să promoveze legăturile cu România; va menține o legătură strânsă între România și comunitatea românească din Arizona; va încuraja și sprijini în măsura în care va fi solicitată înființarea asociațiilor care să promoveze relații apropiate între România și comunitatea din Arizona; va distribui informații din România și va încuraja activitatea mass media; va stimula cooperarea de natură academică și culturală dintre universitățile din România și uni-versitățile din Arizona.

Doamna profesor Ileana Alexandra Orlich și-a manifestat întreaga disponibilitate pentru un dialog deschis și constant cu membrii sau reprezentanții comunităților românești din Arizona, pe diverse teme de diversă natură.

Rep: În câteva cuvinte vă rugăm să ne spuneți începutul vieții Dvoastră pe tărâmul american.

Ileana Orlich: Am studiat limba engleză la Facultatea de Limbi Germanice din București. După ce am terminat facultatea cu o teză asupra lui Steinbeck, m-am căsătorit și am ajuns în Arizona, convinsă că aici voi continua această meserie de profesor de limba engleză. Am început să-i conving pe cei din jur că am toate abilitățile necesare de a preda engleza aici și, pentru validare, m-am înscris la un masterat la Arizona State University (ASU). În același timp am acceptat un post de profesoară de limbă engleză la un liceu din Phoenix. După ce am terminat masteratul, m-am hotărât să mă apuc de doctorat, pe care l-am obținut cu o dizertație engleză-franceză despre Balzac și Henry James, un subiect de literatură comparată. Am început apoi să public lucrări de literatură comparată. Apoi am dat concurs la ASU și am primit un post permanent. Întâi am fost assistant professor, apoi associate professor și acum sunt profesor. Între timp am primit câteva distincții printre care cea mai importantă a fost cea de Centennial Professor în anul 2001, distincție care este aleasă pe baza voturilor studenților. Premiul de bani câștigat a fost folosit pentru a aduce aici un colectiv de actori din România pentru a oferi posibilitatea comunității de români de aici să-și amintească cât de extraordinar

este teatrul românesc. Programul de limbă română pe care îl conduc începând din 1998 la ASU este constituit din trei părți: 1. programul de limbă română; 2. programul de literatură comparată, literatură și cultură; 3. programul de vară, unde participă studenți de la ASU și de la toate universitățile americane. Problema de care m-am izbit la un moment dat era că nu existau cărți traduse și din această necesitate am început să fac eu acest lucru. Am început cu o nuvelă de-a lui Sadoveanu, al cărei prim capitol l-am tradus cu studenții mei care proveneau din comunitatea românească din Phoenix, printre care Roxana Botea, Anda Scafaru, Teodora Cupes, Katrina Alecsandru, Sorin Nicula. Când am publicat traducerea, i-am menționat pe acești studenți în introducere, și astfel am produs și pentru ei o platformă de afirmare în diverse domenii profesionale. Pe urmă am tradus lucrări clasice ale literaturii române pentru a facilita integrarea lor în literatura universală, cum ar fi Ciuleandra, Hanul Ancuței, Patul lui Procust, romanele Hortensiei Papadat-Bengescu, Mara, și multe altele.

Rep: Când ați intrat pentru prima dată în legătură cu comunitatea românească din Arizona?

Ileana Orlich: Când am ajuns în America, mai precis în Arizona, în 1975, m-am acomodat foarte greu fiindcă mi-era dor de acasă. Primii doi ani au fost cei mai dificili. Prima persoană de origină română pe care am întâlnit-o la Phoenix a fost Eva Krone, care era din Făgăraș și era o mare admiratoare a lui Ronald Reagan. Fiind interesată de agenda politică, dna Eva mi-a făcut cunoștință cu cei puțini români din Arizona, pe care de fapt i-am recunoscut din legături avute în țară. De exemplu, dna dr. Stomatolog Dana Radu, care era nepoata lui Radu Romulus, unul dintre cei mai buni prieteni ai tatălui meu, Sever Pop, cu care tata asculta pe furiș Europa Liberă la București. Apoi au urmat acei români cu care am "crescut" în această comunitate, petreceam ca acasă, organizam revelioane, mâncam telemea și roșii (despre care spuneam întotdeauna că nu au gustul celor din România), și cântam non-stop colinde românești la Crăciun. Până în anii 1982-83, legăturile cu românii de aici erau de natură domestică. Contactul cu România și cei de acolo era foarte precar și din această cauză românii de aici s-au unit în jurul comunității. Personal am început să coagulez aceste legături pentru a păstra tradițiile și obiceiurile lăsate acasă în România. În plus, cum eu eram profesoară de liceu, am început să cunosc familiile care veneau din România, ai caror copii mi-au devenit elevi prin anii '80 (familiile Bardan, Chelmegan, Dragomir, Domșa, ș.a.m.d). Îi ajutam uneori pe acești copii să fie plasați la nivelul de liceu unde de fapt erau când pleaseră din România, și apoi mă străduiam să vorbesc cu ei în românește în afara claselor, ca să nu-și uite limba. Era important pentru ei să le arate colegilor cum profesoara lor de engleză provine din același spațiu cultural ca și ei. Așa am ajuns să cunosc comunitatea, prin părinții acestor elevi care erau membri la diverse biserici ce începeau să ia ființă pe atunci la Phoenix. Ulterior, la facultate, am făcut același lucru preluând uneori foștii elevi sau întâlnind studenți nou veniți în Arizona care se înrudeau cu aceștia sau proveneau din aceleași comunități de români din Phoenix, oraș care începuse între timp să crească vertiginos.

Rep: Ce înseamnă pentru Dvoastră această funcție onorifică de consul?

Ileana Orlich: Voi fi la dispoziția românilor din Arizona sută la sută, pentru orice vor dori să organizeze aici, atunci când sunt solicitată. Eu nu prestez însă servicii consulare. Funcția de consul onorific înseamnă în primul rând că statul român recunoaște importanța comunității românești din Arizona.

Rep: Sunteți de mulți ani în contact cu românii din Arizona. Ce evenimente ați organizat pentru cei de aici și cum vedeți pe viitor această legătură?

